

Voor en tijdens de moeilijke jaren van de Tweede Wereldoorlog

12 april 1936. Het bestuur van de school wordt overgedragen aan E.H. Tony Blancquaert, doctor in de wetenschappen. Net als zijn voorganger behartigde de superior de uitbouw van het college.

Schooljaar 1936-1937.

De palmaressen zijn vanaf dit schooljaar definitief eentalig in het Nederlands. De vernederlandsing van het 'Sint-Lievensgesticht' is hiermee definitief gebeurd. De brouwerijschool beschikt over drie afdelingen: de Afdeling der Ingenieurs, de Hoger Technische Afdeling en de Propaedeutica.

1937. Bouw van een nieuwe verdieping boven de klassen rechts van de kapel. Het aantal studenten verdubbelt op enkele jaren tijd. Verdere uitbouw van de 'Hogere Technische School Sint-Lieven' met de oprichting van een aanvullend jaar voor Voedingsscheikunde (opkomst conservenindustrie). De laboratoria worden vergroot en vernieuwd. Het huis van beeldhouwer De Beule wordt ingepalmd ten voordele van de brouwerijschool.

Centraal het huis van beeldhouwer De Beule, ingepalmd door de brouwerijschool

1939. Langs de Spaanse Gasthuiszak of Hospitaalstraatje, een beluik dat uitgaat op de Kalverenmarkt, wordt in 1939 een volledig nieuw gebouw opgetrokken, drie verdiepingen hoog, met kamers voor de priester-leraars, de E. Zusters en het inwonend personeel. Ook de voorraadkamers en de keukens worden verruimd en gemoderniseerd. Het aantal leerlingen is voor het schooljaar 1939-1940 immers gestegen tot 486, de brouwerijstudenten niet meegerekend. Ook de laboratoria worden vergroot en vernieuwd.

1940-1945: 't Was een heroïsche tijd. Dank zij zijn fijne diplomatieke gaven gelukte E. H. Blancquaert erin zijn school voor bezetting te vrijwaren: hij had een slaapzaal van zijn instituut afgestaan om er een 40-tal heren seminaristen te logeren (het seminarie was inderdaad bezet). Belangrijke voedselvoorraden, wijselijk en voorzichtig gestockeerd, hielden vier jaar lang de school in leven. Geheime zittingen van de bestuurders zowel van de officiële als van de vrije scholen werden ook belegd op initiatief van E.H. Blancquaert in zijn school. Daar werd eenzelfde gemeenschappelijke houding ten overstaan van de bezetter vastgelegd, wat menig goed gevolg had; zo werd er onder meer in gans de stad geen enkele nominale lijst van studenten overgemaakt.' (uit de 'geschiedenis van het St.-Lievenscollege door E.H. Van den Gheyn)

Schooljaar 1945-1946.

Het Sint-Lievensinstituut telt op dat moment 592 leerlingen, onder wie 143 internen. Nadat in 1925 het scoutisme in het college werd 'binnengebracht' (Sint-Jan-Berchmansgroep), richtten op 20 augustus 1945 zeven studenten van het Sint-Lievenscollege een verkennerstroep op. VVKS Sint-Lieven is geboren.

29 juli 1946. De brouwerijschool telt op dat moment 70 leerlingen. Wegens algeheel succes maar voornamelijk plaatsgebrek wordt zij afgescheiden van de het Sint-Lievensinstituut en verhuist zij naar een gebouwencomplex vlakbij in de Gildestraat, alwaar haar bezieler E.H. Blancquaert tot rector wordt benoemd. De school zal een kwart eeuw later (schooljaar 1961-1962) 418 leerlingen tellen waaronder 143 meisjesstudenten. De studenten worden er op dat moment "niet alleen opgeleid tot brouwerij-ingenieur, maar men bekwaamt de kandidaten ook voor andere takken van de nijverheid, vooral betreffende de voedingswaren (zuivel, vlees- en visconserven, groenten- en fruitconserven), terwijl men zich in de afdeling scheikunde kan bekwamen in de vakken: research of controlelaboratoria, klinische of medische laboratoria, of de graad behalen van technisch ingenieur voor industriële scheikunde".

Naar aanleiding van het overlijden in 1970 van de inmiddels tot kanunnik benoemde T. Blancquaert, werd in de Cronijke een in memoriam gepubliceerd. U leest het in memoriam op volgende pagina.

Foto van de speelplaats in 1953.

*In 1937 werd het oudste gedeelte van het klassengebouw voorzien van een tweede verdieping.
De schoolbel hangt rechts, op de hoek.*

Tekst overgenomen uit de Cronijke nr. 49, oktober 1970.

In memoriam oud-superior Tony Blancquaert

1936: Kanunnik Van der Straeten verlaat het College.

Wij vernemen de benoeming van Z.E.H. Tony Blancquaert als Superior van ons College. Voor de Oud-leerlingen waren de eerste contacten uitstekend. De traditionele samenwerking werd voortgezet. Geen problemen voor de Algemene Vergaderingen noch de jaarlijkse banketten, Superior Blancquaert gaf een richting aan de Oud-leerlingenbond. De oorlogsjaren hadden deze belet op dezelfde manier verder te werken en openbare vergaderingen te houden.

Maar de Superior Blancquaert bleef de binding verzekeren met de uittredende rederijders.

Wij vonden in zijn karakter dikwijls de Officier terug, die hij was geweest gedurende de eerste wereldoorlog.

Nooit was er een Superior, die zoveel belangstelling betuigde voor de oude "Brouwerijschool", die daar aan de achterkant van het College gelegen was.

Hij integreerde dit in het collegeleven, en zelfs de Oud-leerlingenbond kreeg gelegenheid om ervan te genieten.

Wij herinneren ons een bestuursvergadering, waarop Superior Blancquaert aan de bestuursleden een demonstratie gaf met proeftesten van de diverse kwaliteiten en variëteiten bier, die men in oorlogsperiode "niettegenstaande alles" kon fabriceren met de oorlogsproducten.

Na die demonstratie verklaarde de toenmalige sympathieke voorzitter Arthur Claeys, dat hij dien avond zijn "traditionele pap" niet meer hebben moest.

Superior Blancquaert had een persoonlijke zin voor humor.

De Oud-leerlingenbond lag hem aan het hart en hij besloot zijn loopbaan als Superior door de hernieuwing van het bestuur voor te zitten, juist op het ogenblik dat in 1946 zijn opvolger Z.E.H. Schailleé was benoemd.

Beiden werden op dezelfde dag tot kanunnik bevorderd: 12 november 1954.

Kanunnik Blancquaert presideerde daarna als Rector de toekomst van het Technisch Instituut Sint-Lievens.

Hij splitste dit in twee richtingen: de klassieke Techn. Brouwerijingenieurs en de Techn. ingenieurs Scheikunde.

Hij ontwikkelde een afdeling laboranten.

Hij bracht zijn Technische Hogere School zo hoog dat anderen er moesten aan geloven. En of!

Aan hem behouden de oud-leerlingen de herinnering aan tien jaar vast beleid door de moeilijke oorlogsjaren heen.

Hij overleed na opruststelling.

Superior Blancquaert met huishoudster en Engelse officieren op de speelplaats.

Troepenparade op de speelplaats na de bevrijding.